

صلح و مدارا پیام نوروز

ملی ایرانیان، وابستگی انسان به طبیعت و تأثیر متقابل این دو را بر هم به نمایش می‌گذارد، چرا که طبیعت در زندگی فردی، اجتماعی و اقتصادی انسان نقش به‌سزایی دارد.

نوروز سنبل اعتدال بهاری و آغازگر آن است زیرا نه سرمای زمستان را با خود حمل می‌کند و نه گرمی تابستان را به همراه دارد، در حالی که تازگی و شکوفایی را به نمایش می‌گذارد. این ویژگی‌ها به طور کامل با روح و منش انسان تطابق دارد و عامل تأثیرگذار بر آن است. اعتدال و شکوفایی با فطرت انسان هماهنگ است و افراط و بی‌حرکتی و سکون او را به سر منزل مقصود نمی‌رساند و باعث تخریب او می‌شود.

بهار فصل آفرینش و نو شدن است، فصلی که

نوروز آغازگر تحول است و دگرگونی را با خود به همراه دارد. به همین دلیل، در اوان هر سال بر سر سفره‌ای که با قرآن مجید، سبزه، آب و آینه زینت داده شده است، از حضرت باری تعالی می‌خواهیم که حیات ما را در معرض تحول قرار دهد، تحولی ژرف و در مسیر بهتر شدن.

با نوروز که آغاز هر سال است، کهولت زمان از یادها زدوده می‌شود و همه موجودات جان تازه می‌گیرند. سبز شدن گیاهان، رویش دانه‌ها و جاری شدن شیره‌های حیات‌بخش در رگ‌های سبز رستنی‌ها و در نهایت، زنده شدن دوباره طبیعت جان تازه و روحی جوان در کالبد انسان می‌دمد و او را همراه با طبیعت شاداب و سرزنده می‌کند.

نوروز به عنوان یکی از بزرگترین جشن‌های

که یک دستور دینی است، باعث می‌شود. در دل انسان بهاری کینه و سیاهی جایی ندارد و صلح و مدارا جایگزین آن‌ها می‌شود.

سازمان ملل که وظیفه اصلی‌اش برقراری صلح و امنیت در سطح جهان است، این ویژگی نوروز را با اهداف خود که تقویت صلح جهانی از طریق احترام به فرهنگ‌های ملی و میراث فرهنگی جهانی می‌باشد، هماهنگ یافت و به همین دلیل قطعنامه «روز بین‌المللی نوروز» را با تلاش ایران و دیگر کشورهای دوست منطقه با اکثریت آرا در مجمع عمومی به تصویب رساند. معنای این قطعنامه این است که از این پس نوروز نه یک جشن ملی ایرانیان و یا جشن منطقه‌ای بلکه روزی بین‌المللی است که در سطح جهان مورد توجه قرار دارد.

در سال جاری نوروز نه تنها در سازمان ملل که حتی در کاخ سفید و وزارت خارجه آمریکا نیز جشن گرفته شد و سفره هفت‌سین هم به نمایش درآمد. این جشن باستانی اکنون در کشورهای پهناوری همچون هند و پاکستان بر پا می‌شود و سرزمین‌هایی چون ازبکستان، قرقیزستان، جمهوری آذربایجان، ترکیه، تاجیکستان، قزاقستان و افغانستان را پوشش می‌دهد.

آیین نوروز در هند با مذاهب مختلف این کشور گره خورده است. جشن هولی همان جشن نوروز در میان مردم هندوستان است که به مدت پنجاه روز در فصل بهار برگزار می‌شود. روز اول به هنگام غروب یا شب دو آتش بزرگ با فاصله از هم روشن می‌شود و تمثالی از «هولیکا» که از خیزران و بوریا ساخته شده، در حرکتی دسته‌جمعی و منظم به

در آن انسان کهن به انسان نو، مرگ به زندگی و پژمردگی به رویش و سرما به هوای خوش تبدیل می‌گردد.

در ایران باستان روز اول سال و در اعتدال بهاری خرم روز نامیده می‌شد که همراه با جشن و سرور بود. این نام زیبا که ترجمه دیگر نوروز است، بیانگر مفهوم واقعی آن می‌باشد و خرمی را که ناشی از نو شدن و طراوت است آشکار می‌سازد.

بهار زیباترین فصل سال و نوروز شادترین روز جهان است. هیچ عیدی به زیبایی نوروز نیست. عیدی که به اقرار سفیر شوروی سابق - آقایی بولدیرف - نشان از عقل ایرانیان دارد. او می‌گفت عید ما اروپاییان در کریمس و در سرمای زمستان است در حالی که عید و سال نو شما ایرانیان در بهار و در زمان شکوفایی طبیعت می‌باشد که با جشن و شادی تطابق بیشتری دارد.

در فصل بهار نمی‌توان نسیم را از وزیدن چشمه‌ها را از جوشش، بلبلان را از سرودن، آهوان را از دویدن و انسان را از آفریدن باز داشت. در این فصل نمی‌توان دل به غم سپرد چرا که شادی از راه می‌رسد و نوید فصلی خوش را بانگ می‌زند.

در فصل بهار سبزه‌ها پوسته سخت زمین را می‌شکافند و به آفتاب سلامی دوباره می‌دهند قناری‌ها آوای خوش زندگی سر داده و سنبلیله‌ها از خاک سر می‌کشند و عطر عشق می‌پراکنند. سپیده می‌دمد و خورشید می‌درخشد.

بهار فصل عشق و دوستی و کنار زدن کدورت‌ها است. دل‌ها در این فصل از کینه‌ها خالی و مملو از محبت می‌شود و دید و باز دیده‌ها و صله رحم را

همراه خوانندگان و نوازندگان محل و برهمن‌ها در میان دو آتش به حرکت درمی‌آید. تمثال در وسط آتش گذارده می‌شود و دستیار برهمن هفت بار آن را طواف می‌کند و قبل از این که آن را آتش بزند، اشعاری را در ستایش هولی یا نوروز می‌خواند. سپس مردم به خانه‌هایشان برمی‌گردند. در روز دوم از صبح تا ظهر مردم با هر عقیده و مذهبی بر سر و روی دوستان و خویشان گرد رنگ می‌ریزند یا با آبفشان، آب رنگی بر سر و روی هم می‌پاشند. در غروب همان روز مردم به هم شیرینی تعارف می‌کنند و دوستان یکدیگر را سه بار در آغوش می‌گیرند و برای هم آرزوی خوشبختی می‌کنند. در پاکستان نوروز را همزمان با آغاز خلافت امیرالمؤمنین علی^(ع) می‌دانند. از این رو، اکثر شیعیان پاکستان در نقاط مختلف کشور نوروز را جشن می‌گیرند. شیعیان در نوروز هفت نوع غذا پخته و در سفره می‌گذارند. خانواده‌های شیعه در ایام نوروز در امام بارگاه‌ها دور هم جمع می‌شوند، لباس نو می‌پوشند و از گفتار و الفاظ ناپسند پرهیز می‌کنند. کودکان پاکستانی در نوروز مقداری گندم را در زمین می‌ریزند و آرزو می‌کنند مانند خوشه‌های گندم قدشان بلند شود. در نواحی گلگت در شمال کشمیر برگزاری جشن نوروز همراه با اجرای برنامه‌های آتش‌بازی، تیراندازی و بازی چوگان است.

ترکان عثمانی پیش از تجزیه امپراطوری و استقلال ترکیه امروزی، عید نوروز را به عنوان یکی از معدود ایام جشن می‌گرفتند. در این روز حکیم باشی معجون مخصوصی که «نوروزیه» نامیده می‌شد برای پادشاهان و درباریان تهیه

می‌کرد که گفته شده این معجون از چهل نوع ماده مخصوص تهیه می‌شده و شفابخش بسیاری از بیماری‌ها و دردها بوده است. مردم این سرزمین نوروز را آغاز بهار طبیعت و شروع تجدید حیات و طراوات در جهان و گاه روزی مقدس در کنار شب قدر و عامل اتحاد و همبستگی می‌دانند و حتی آن را زادروز امام علی^(ع) و گاه سالروز ازدواج ایشان با حضرت فاطمه^(س) دانسته‌اند. نوروز تا نخستین سال‌های تشکیل جمهوری ترکیه در میان ترکان این کشور برگزار می‌شد اما به تدریج این مراسم اهمیت پیشین خود را از دست داد ولی این جشن در مناطق کردنشین و در پاره‌ای از مناطق شمالی ترکیه موجودیت خود را حفظ کرده است. در چند سال اخیر دولت ترکیه برگزاری این عید را دوباره به صورت رسمی اعلام کرده است تا جایی که وزارت آموزش و پرورش این کشور در اواسط ژانویه ۲۰۰۵ در بخشنامه‌ای به مراکز آموزشی خواهان برگزاری آیین‌های ویژه نوروز به عنوان عید ملی و رسمی شد.

نشریه دارویی رازی ضمن بزرگداشت جشن ملی نوروز، این روز بزرگ و این فصل زایا را به تمامی همکاران گرامی تبریک می‌گوید و آرزو دارد در سال جدید شاهد توفیق و شادکامی بیشتر عزیزان باشد. واقعیت این است که مجله رازی همچنان گرفتار مشکلات مالی است اما دست‌اندرکاران با علاقه‌ای وافر و با زحمات بسیار به انتشار آن ادامه می‌دهند تا پاسخگوی اظهار علاقه و محبت مخاطبان فرهیخته باشند. هیأت تحریریه نشریه همچنان ایثارگرانه به کار خود ادامه می‌دهند تا مجله به

مشغول خدمت هستند. این ارتباط هم جنبه علمی و هم عاطفی دارد و باعث می‌شود هیچ‌گاه داروسازان از ریشه اصلی خود جدا نشوند و از این طریق از نظر علمی و روحی تغذیه گردند.

آموزش‌های مداوم و برنامه‌های بازآموزی حضوری تا حدی پاسخگوی این نیاز هست اما از آن‌جا که حضور دایمی در مراکز دانشگاهی برای عزیزان مشکل است، نشریه رازی با کمک دانشکده می‌تواند این نقیصه را برطرف سازد و پاسخگوی نیازهای علمی، اجتماعی و عاطفی همکاران باشد. مسؤولان مجله دارویی رازی این همکاری را به فال نیک می‌گیرند و آرزو دارند بتوانند گام‌های جدیدی جهت ارتقای علمی همکاران در سراسر کشور بردارند.

دکتر سید محمد صدر

موقع در اختیار دوستان قرار گیرد. گرچه مشکلات مزبور گاهی اوقات باعث تأخیر در انتشار است تلاش می‌شود این نقیصه نیز برطرف گردد.

از اقدامات جدید مجله رازی، شروع همکاری با دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران است. این اقدام دارای منافع مشترکی است که هر دو طرف از آن منتفع می‌شوند. حضور اساتید بزرگوار در دانشکده داروسازی و تحریر مقالات علمی گوناگون باعث غنای علمی بیشتر نشریه شده و از جانب دیگر، ارتباط دانشکده را با فارغ‌التحصیلان که سال‌ها از قطع رابطه با دانشگاه رنج برده‌اند برقرار می‌سازد.

از موضوع‌های مهمی که معمولاً در دانشگاه‌ها مورد توجه قرار می‌گیرد، ادامه ارتباط علمی با دانش‌آموختگان است که در نقاط دوردست کشور

